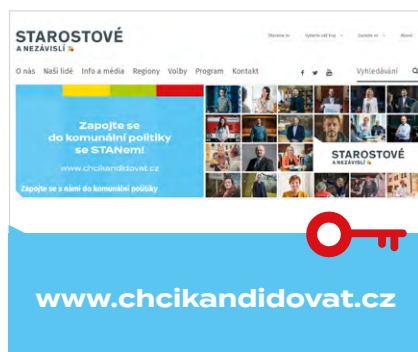

Chci kandidovat!

Hlavním cílem Starostů a nezávislých v jarní části kampaně je co nejvíce lidem přiblížit práci v komunální politice a přesvědčit je, aby se do ní zapojili. Aby pracovali na rozvoji místa, kde žijí, a přispěli tak k jeho utváření. Ne stačí o tom jen mluvit, je potřeba začít něco dělat. A není toho třeba mnoho. Stačí se rozhlédnout a začít u sebe. Na našem webu www.chcikandidovat.cz si můžete vyplnit celou kandidátní listinu a po jejím složení ji vytisknout a rovnou podat. Najdete tam i kompletní návod na to, jak to udělat nebo co je ke kandidatuře potřeba. Na webu jsou k dispozici i veškeré informace o formách kandidátních listin, o termínech, které je třeba dodržet, grafické manuály a další věci budeme postupně přidávat.

Nejde nám o to každého přesvědčit, aby za každou cenu kandidoval za Starosty a nezávislé.

Jde nám o to, aby lidé kandidovali, aby nebyli lhostejní k dění ve svém okolí.

ZAHÁJILI JSME KOMUNÁLNÍ KAMPAŇ!

Starostové a nezávislí oficiálně zahájili jarní část kampaně do komunálních voleb. Právě komunální volby považujeme za naprosto klíčové, proto jsme si klíč zároveň vybrali jako symbolický prvek letošní kampaně. V jejím průběhu chceme ukazovat dobré příklady z praxe a sdílet chytrá a inspirativní řešení, která skutečně pomohou k lepšímu životu ve městech a obcích.

„Hnutí STAN vyrostlo odspodu. Většina z nás získala své první zkušenosti právě na komunální úrovni, kde naši zástupci

odvádí dlouhodobě výbornou práci. Komunální politika je jiná, výsledky jsou hmatatelné a jsou vidět v reálném čase. Jsme silnou značkou. Máme mezi sebou plno kvalitních a pracovitých lidí, kteří mají vizi a plány, jak zlepšit různé oblasti veřejného života, modernizovat obce a města. Věřím, že naši zvolení lídři jsou a budou zárukou úspěšného fungování a rozvoje těchto obcí a měst,” popsal ministr vnitra a předseda hnutí STAN Vít Rakušan.

TŘI ROKY PŘEDSEDOU

Milí čtenáři,

občas se mě lidé ptají, proč nemáme jako STAN Ministerstvo pro místní rozvoj. Samozřejmě by to kvůli mnohým našim tématům dávalo smysl. Ale Starostové a nezávislí, jak je po 3 letech v jejich čele vidím já, už jsou dál. Neřešíme jen rozpočtové určení daní, staráme se o základní potřeby lidí v této zemi.

Bezpečí je v Maslowově pyramidě potřeb úplně dole, v její základně. Proto je pro každého starostu přirozené jej řešit jako první. I já to tak měl, proto jsme rozjeli projekt Bezpečný Kolín, který snížil kriminalitu ve městě na polovinu. Stačilo jen posadit vedle sebe zástupce města, městské policie a státní policie, vytvářet mapu kriminality a skutečně s ní pracovat. (Pokračování na str. 2)

TŘI ROKY PŘEDSEDOU

(pokračování ze str. 1)

Na Ministerstvu vnitra pracuji ještě s jiným pojmem, a to je pocit bezpečí. Troufnu si říci něco mírně provokativního - v průběhu pandemie byl tenhle pocit mnoha lidem odebrán. Bát se totiž můžete nejen o holý život či majetky, ale taky o své zaměstnání, životní jistoty, o to, zda vůbec uvidíte svou rodinu. Dosud nedotknutelné věci byly zásadním způsobem omezeny. A já věřím, že i tenhle pocit můžeme lidem vrátit. Nejen tím, že se ten obrovský kolos, kterým stát je, přestane chovat nepředvídatelně. Ale hlavně tím, že dáme dohromady krizové řízení. A všichni dotčení, včetně starostů, budou mít ve svém šuplíku jednoduchý checklist o velikosti maximálně A4, na kterém budou pokyny, co má v jaké situaci dělat. Při povodni, blackoutu, další pandemii.

Jako Starostové jsme zvyklí podobnou práci dělat. To je to, co máme společné. Chuť lidem bezpečí i pocit bezpečí poskytnout a zajistit. Pomáhat lidem v nouzi. Ani nevíte, jak jsem rád, že můžu tuhle politiku dělat na Ministerstvu vnitra.

Předsedou STANu jsem 3 roky. Dneska na našich ministerstvech ukazujeme kompetence, nejen v oblasti vnitřní bezpečnosti a krizového řízení, ale také v oblasti školství, průmyslu a obchodu, ukazujeme, že STAN ví, že patří do Evropy. Jsme už dospělou stranou, která na vládní politiku lidi i schopnosti má. Děkuji všem kolegyním a kolegům za to, že mi dali důvěru a já u rozkvětu našeho hnutí mohl být.

A děkuju i vám všem, kteří tohle čtete. Za to, že jste u toho s námi.

Váš Vít Rakušan

VÍT RAKUŠAN,
předseda hnutí STAN, ministr vnitra

ŽIJEME VE 21. STOLETÍ, ŠKOLY MUSÍ KLÁST DŮRAZ NA MEDIÁLNÍ GRAMOTNOST A KRITICKÉ MYŠLENÍ. KOMISE PRO HYBRIDNÍ HROZBY BUDE SPOLUPRACOVAT I S RESORTEM ŠKOLSTVÍ

Není pochyb, že české školství nutně potřebuje výraznou revizi. Informační společnost a moderní západní ekonomiky požadují od absolventů jiné kompetence a znalosti, než tomu bylo v minulosti. Jenže české školství toto nereflektuje, memorování jako by zůstávalo tou nejdůležitější schopností.

Přítom mezi naprosto zásadní kompetence dnešní doby patří výchova ke kritickému myšlení, mediální gramotnost, práce se zdroji dat nebo rezistence vůči dezinformacím. Jak je implementovat do českých škol? Jak zajistit, aby byli žáci a studenti více připraveni na informační „džungli“ dnešního světa? Právě to se stalo tématem jednání stálé sněmovní komise pro hybridní hrozby, kam přijal mé pozvání také náš ministr školství Petr Gazdík. Za účasti dalších odborníků z oblasti bezpečnosti a obrany státu jsme se pak domluvili na těsné komunikaci a další spolupráci.

Ministr Petr Gazdík už zároveň připravuje revizi obsahu vzdělávání, tzv. rámcových vzdělávacích programů (RVP). A důkazem, že to myslí vážně, je možnost připomínkování hlavních směrů revize RVP. Jsou to první kroky. Ale věřím, že tentokrát to neskončí jen u slibů a plánů, jako tomu bylo v minulosti. Protože žijeme v 21. století. A školy musí také.

Lukáš Vlček, poslanec

STAVEBNÍ ZÁKON – KLID PŘED BOUŘÍ

Stavební zákon byl tématem, které v minulém volebním období rozdělvalo nejen veřejnost, ale i odbornou společnost a zájmové skupiny. Není tedy překvapením, že i s novou vládou a novým osazenstvem v Poslanecké sněmovně nastanou kolizní situace a boje mezi jednotlivými zájmy, a to nejen veřejnými, což je ovšem logické a ospravedlnitelné.

V tuto chvíli máme ve sněmovně několik tisků, které jsou jak z dílny poslanců, kraje či vlády a které by měly více či méně stavební zákon novelizovat. Osobně tyto novely považuji za ty „menší“, které přináší drobnější úpravy, jež ovšem mají svůj význam, především z pohledu běhu času, tedy posunutí účinnosti stavebního zákona.

Všechny dosavadní návrhy změn jsou bez nadsázky jen malým závanem větru před bouří, která nás všechny na podzim tohoto roku ve sněmovně čeká. Budeme totiž jednat nejen o struktuře stavebních úřadů, kterých by měla být zachována nadpoloviční většina, ale věnovat se i otázce územního rozvoje a především integraci či neintegraci některých dotčených orgánů – konkrétně těch, které hájí veřejný zájem ochrany přírody a krajiny – tedy odborů životního prostředí.

Jako koaliční poslankyně, která se mnohých jednání k připravované novele stavebního zákona účastnila, mohu říct, že po několika měsících jednání jsme všichni došli ke koaliční dohodě, na základě které bude zachováno 371 stavebních úřadů z původních 694. Věřím, že velké zlepšení průběhu řízení a nastavení komfortnějšího přístupu ke službě stavebních úřadů bude znamenat připravovaná digitalizace, která nejen že vytvoří pro stavebníka přehledné online prostředí, ale také sjednotí digitální mapy a dostane stavební agendu do digitálního věku. Jako koaliční poslankyně plně respektuji dohodu, která byla učiněna, i konečné číslo 371 zachovaných úřadů, neboť vím, jak složité tato dohoda vznikala.

Jako starostka obce s rozšířenou působností, a především jako předsedkyně sdružení, které zastupuje více než 2000 malých obcí a měst, musím ale připustit, že výhrady z území proti této dohodě budou a již jsou, a to ze strany starostů větších i menších obcí, neboť snížení počtu stavebních úřadů představuje jistou komplikaci pro každého představitele samosprávy. Minimálně v prvních měsících či letech od zavedení. Vyrovnat se s tím budou muset jak obce, kde o svůj úřad přijdou a budou

ELIŠKA OLŠÁKOVÁ,
poslankyně

muset hradit odstupné propuštěným zaměstnancům, tak obce, kde stavební úřad sice nikdy nebyl, ale lidé měli kratší dojezdovou vzdálenost, tak paradoxně i obce, kde bude úřad zachován. Například tím, že budou přebírat agendu okolních úřadů a shánět fundované úředníky a zajišťovat prostor, kde je usadí a kde uloží převzaté archivy.

Neberu názor starostů na lehkou váhu, protože jsou to jedni z nás a lze očekávat, že právě u nás, u Starostů a nezávislých, budou hledat oporu a pochopení. Jsem ale přesvědčená, že jsme jako Starostové a nezávislí ve věci stavebního zákona na vládní úrovni dosáhli maxima možného. Má-li dojít k nějakému dalšímu posunu, musí impuls přijít od koaličních partnerů – respektive od jejich voličů a starostů.

ŽALOB ZA PODRŽENÉ DVEŘE JE PŘESNĚ NULA, NENAHLÁŠENÝCH PŘÍPADŮ DOMÁCIHO NÁSILÍ VŠAK AŽ MOC

„Pomocí ženě dnes riskujete žalobu za harašení,“ řekl jeden známý moderátor. Pro člověka, který se zabývá problematikou domácího násilí, je tohle velmi smutný titulek. Škoda, že ho uvidí tolik lidí.

Všechny žaloby za harašení, osahávání, nedej bože ještě horší sexuální obtěžování na pracovišti to totiž relativizuje, budí dojem, jako kdyby to nebyl problém a ženy si vymýšlely. Zkuste se vžít do role oběti. Jaké to asi je vidět tento titulek, když jste obětí vážného dlouhodobého harašení, tedy sexuálního obtěžování, třeba na vašem pracovišti. Bojíte se s kolegou či nadřízeným zůstat sama v práci, posloucháte nechutné poznámky. Může se to týkat i mužů. Řečí čísel: 40-50 % žen zažije v práci sexuální obtěžování. U mužů je to až 12 % populace. Obdobně to je také s domácím násilím - to se týká dětí, mužů, žen, seniorů. Třeba i vašich sousedů. A stejně mají lidé tendenci mávnout rukou, o tématu nemluvit nebo mě v diskusích přesvědčovat, že máme důležitější věci k řešení.

Nemyslím si, že v politice existuje něco jako důležité či nedůležité téma. Věřím, že jako politici musíme umět prioritizovat. Já jednu část svého pracovního času a energie upírám tímto směrem - i kvůli těm číslům. Polovina ženské pracující populace pro mě není nízké číslo. A traumata, která kvůli tomuto chování vznikají, nepovažuji za méně důležitá než traumata jiná. Váš život se změní v důsledek špatného chování někoho jiného, a ten člověk by měl být potrestán, nebo by mu v takovém chování mělo být minimálně dále zabráněno.

Možná vám přijde, že směšuji dvě témata - problém sexuálního obtěžování v práci a domácího násilí. Jedno vzniká v prostředí, kde máte podávat určitý výkon, druhé za zavřenými dveřmi vašich domovů. Oboje má ale stejné průvodní jevy, stejně často je přehlíženo společností. Slyšíme věty „mohla si za to sama“ nebo „bůh ví, jak to bylo“. Základem je intimita vztahu dvou lidí, do kterého nikdo z nás nikdy nevidí. Tu nám ale nikdo nebere, za to nikdo nikoho nikdy nezažaloval, ať si pan známý moderátor říká a myslí, co chce. Problém je, že dnes tu nemáme žaloby ani za znásilnění, protože při něm oběť neutřžila ani jednu modřinu a nepřipadá si dostatečně vinná.

Já skutečným obětem chci pomoci. A udělám to tak, že budeme v rámci našeho Podvýboru pro domácí a sexuální násilí Poslanecké sněmovny pracovat na redefinici pojmu znásilnění, udělám to i tak, že rozšíříme pojem “domácí násilí”, aby pod něj

BARBORA URBANOVÁ,
poslankyně

spadaly i případy, kdy se jedná o veškeré akty fyzického, sexuálního, psychického či ekonomického násilí, k němuž dochází v rodině, v domácnosti, mezi bývalými či stávajícími partnery, bez ohledu na to, zda pachatel sdílí nebo sdílel společnou domácnost s obětí. A udělám to tak, že o tom budu mluvit. Že skupina lidí, která tímhle trpí nejen doma, ale právě i v zaměstnání, bude mít zastání a přestane být přehlížena. Kdybych to přesně takhle ve Sněmovně nedělala, nemohla bych se na sebe podívat do zrcadla.

CESTY JIHOČESKÝM KRAJEM

Kombinace krásné přírody, kulturních památek, pracovitých a obětavých starostek a starostů, vzdělaných lidí s vizí a lidí ochotných pomáhat potřebným – tak se dá charakterizovat Jihočeský kraj, který jsme navštívily s kolegyní Janou Krutákovou během poslaneckého týdne.

Na cestách nás doprovázeli místní poslanci Pavla Pivoňka Vaňková a Viktor Vojtko, kteří se postarali o zajímavý program.

Naši cestu jsme započali v malebné obci Čejetice, která se nachází na Strakonicku a jejíž součástí je i Sudoměř, kde se v roce 1420 odehrála legendární bitva vojska Jana Žižky z Trocnova proti dvoutisícové křižácké přesile. Husitské vítězství je historickou připomínkou toho, že selský rozum vždy vítězí.

Dnes Čejetice spravuje pevnou a laskavou rukou starostka Ivana Zelenková spolu s dalšími zastupiteli. Krásná školka, rekonstruované komunikace, vodovod, kanalizace, živý spolkový život, opravená budova bývalé školy v Mladějovicích, kam chodil duchovní otec Spejbla a Hurvínka Josef Skupa – to vše je současností Čejetic. A hlavně velké plány, smělé vize, dennodenní práce

a dostatek pozitivní energie vytvářet dobré místo pro život.

Naší další zastávkou byla Fakulta rybářství a ochrany vod na Jihočeské univerzitě. Na této vysoké škole dělají zajímavou věc: vyrábí zde takzvaný přátelský kaviár. Fakulta sídlí ve Vodňanech, tedy ve městě, které je již podle názvu ideálním hostitelem pro takto zaměřené studium.

Ve Vodňanech jsme zavítali také do městské galerie, podívali jsme se do děkanského kostela Narození Panny Marie, prošli jsme si opravené náměstí

a popovídali jsme si s panem starostou Milanem Němečkem. Zásadním tématem byli samozřejmě ukrajinští váleční uprchlíci. Přístup pana starosty velmi vítám. Přijímá především matky a děti, a to tak, aby měly perspektivu zajištěného bydlení na jeden rok. Ve spolupráci s nábytkovou bankou byty vybavili vším potřebným a zajistili jim i základní potraviny a hygienické potřeby.

V městské knihovně funguje „dětská skupina“, která maminkám poskytuje prostor pro zařizování potřebných

STAN VE SNĚMOVNĚ

záležitostí. Velmi dobře zde funguje koordinace s krajským krizovým centrem.

Za zmiňovanou nábytkovou bankou stojí skvělá myšlenka, která umožňuje potřebným získat vybavení bytu. Nyní se banka naplno zapojila do pomoci uprchlíkům z Ukrajiny. Skladem

nás provedla Dana Kalistová, žena na svém místě, u níž se empatie snoubí s racionálním uvažováním. Vedle nábytkové banky funguje sociální podnik, kde se nábytek opravuje. Dana Kalistová říká, že tento projekt má velký potenciál, a já jsem přesvědčena, že se nemýlí!

Mluví-li o organizacích, které pomáhají, musím zmínit také Autis Centrum České Budějovice, které pomáhá lidem s autismem a jejich rodinám alespoň trochu odlehčit od problémů, s nimiž se každý den utkávají. S mimořádným nasazením a obětavostí poskytují zaměstnanci Autis Centra své služby více než stovce klientů po celém kraji. Od září zde navíc chtějí otevřít i týdenní stacionář. Za tuto práci patří všem v centru obrovský dík.

Porada na Měsíci, nácvik zapojení dialyzační jednotky nebo boj s virtuálními rytíři, to všechno je možné ve Virtual Lab, technologické firmě s úžasným potenciálem. Z mého pohledu má především obrovský prostor pro využití virtuální reality v oblasti vzdělávání.

Tato firma je dalším důkazem toho, že v oblasti digitalizace a komputelizace vůbec nemusíme být evropskými či světovými otloukánky.

Posledními zastávkami na jihočeské cestě byly obec Pištín s přidruženou obcí Česnovice a město Planá nad Lužnicí.

Infrastruktura, vybavenost, ale i třeba Hasičské a obecní muzeum v Česnovicích, které je i díky kronikáři Janu Celetkovi úctyhodným dílem – to vše lze jmenovat jako důkaz toho, že ocenění Vesnice Jihočeského kraje 2017 získal Pištín společně s Česnovicemi a Pašicemi oprávněně.

V Plané nad Lužnicí jsme se setkali se starostou Jiřím Šimánkem a prohlédli si zrekonstruovanou faru, upravenou na místo setkávání místních občanů. Takovéto projekty pomáhají rozvíjet soudržnost a vnitřní život jednotlivých míst. Moderní sokolovna, krásné koupaliště přímo u řeky, tenisová hala, pěkná škola – to vše v Plané nad Lužnicí slouží občanům.

V čem jsou si Pištín a Planá nad Lužnicí podobné? Vedou je lidé, kteří ctí tradice, dynamicky budují současnost a nebojí se hledět do budoucnosti.

S Janou jsme rády, že jsme mohly tento region navštívit a měly možnost mluvit s místními starosty a občany. Díky skvělému doprovodu a nabitému programu jsme si mohly zase jednou znovu připomenout, že Česko není jen Praha. A už se těšíme, kam pojedeme příště!

*Věra Kovářová,
1. místopředsedkyně
Poslanecké sněmovny*

Z KOMORY ANEB JAK ŽIJEME VE SNĚMOVNĚ

Lukáš Vlček:

„Zpátky na místě činu. Na [Fakultě sociálních studií MU](#), kde jsem sám před lety studoval, jsem se vydal, abychom se zástupci studentů domluvili spolupráci s komisí v oblasti dezinformací, hybridních hrozeb a mediální gramotnosti. Těším se na výstupy našeho projektu!“

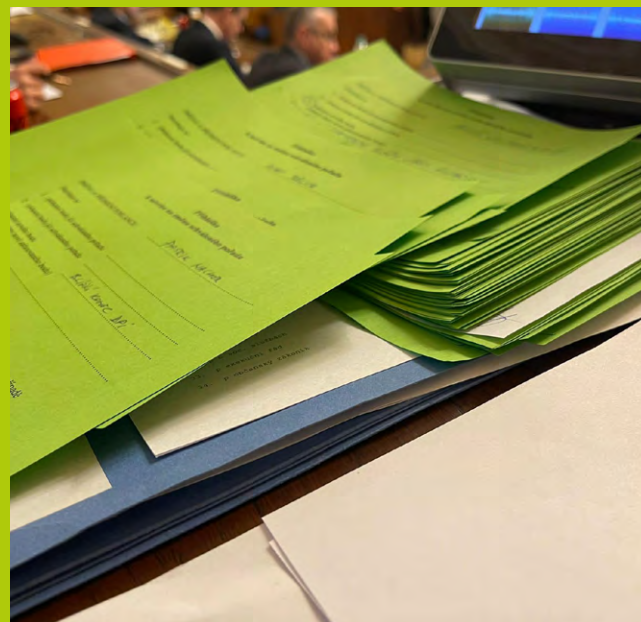
[Facebook](#)

Milada Voborská:

„S odsouzením ruské agrese vzala dnes za své i poslední Ruská zmrzlina v kavárně sněmovny. (Snědl ji kolega, můj je ten švédský vitaminový životabudič.)“

[Facebook](#)

Věra Kovářová:

„A máme zde další vlnu obstrukcí. Na programu schůze je zákon o střetu zájmů. Kolegové z ANO dělají všechno proti projednání. Překvapení? Kdepak! Copak ANO chce větší transparentnost politiky? Zjevně ani náhodou. Registry s majetkovými přiznáními politiků zůstanou pro občany zavřené, protože zájmy jednoho jsou v tomto případě nadřazeny nad zájmy všech.“ [Facebook](#)

Barbora Urbanová:

„Můj učitel ze střední přivedl své současné svěřence. Já: ‚Tady pan učitel taky může za můj zájem o politiku.‘ Dotčený učitel: ‚Si pamatuju, jak jsi jednou po nějaké diskuzi naštvaná odešla ze třídy a práskla dveřma...‘ No, lepší úvod prohlídky jsem si nemohla přát.“

[Twitter](#)

„TY VAŠE KAUZY...“

Slýcháme to často a slýcháte to určitě i vy: „A co ty vaše kauzy...?“ Netěší nás, samozřejmě. Samy o sobě nejsou nic příjemného, a když se navíc nešťastně nakupí během několika měsíců krátce po našem vstupu do vlády, vytvářejí o hnutí STAN dojem, který není moc lichotivý.

A je navíc zavádějící. Protože navzdory všem těm titulkům v novinách, které nás netěší, STAN zůstává tím STANem, jaký všichni známe: hnutím pevně zakotveným v praktické práci pro obce, regiony i pro celou republiku. Hnutím, které se může opřít o poctivou práci starostek a starostů, komunálních zastupitelů, ale také velmi schopných hejtmanů a hejtmanky. Které se může pochlubit nejen početným, ale především velmi aktivním poslaneckým klubem plným politických talentů, z nichž mnozí už se proměňují ve výrazné politické osobnosti.

Především ale zůstává STAN hnutím, které neuhýbá ze svých hodnot a zásad. To jsme nakonec osvědčili ve všech těch případech, které bývají často trochu zjednodušujícím způsobem označovány jako „naše kauzy“. Ani jednou jsme se neuchýlili k výmluvám, k hořekování, že to na nás „někdo ušil“, že je to kampaň. A to i přesto, že vůbec není vyloučené, že tomu v některých případech tak bylo. I proto jsem se musel během mimořádné schůze svolané opozicí kvůli Vrběticím tvrdě ohradit proti tomu, aby nás za chyby našich lidí kritizovali ti, kdo své problémy nikdy nevysvětlili, nikdy neřešili, nikdy z nich nevyvodili žádnou politickou odpovědnost.

Každá z těch epizod, které nás od nástupu do vlády potkaly, je jiná: liší se závažností a troufám si říci, že i „mírou zavinění“. Jak to s nimi tedy bylo?

Věslav Michalík, člověk s obrovskou erudiicí a s příběhem starosty, který stál za úspěchem zvaným Dolní Břežany, se nakonec nestal ministrem průmyslu a obchodu. Důvodem bylo podnikání jeho rodiny na Kypru a skutečnost, že se jako investor angažoval v solárních elektrárnách. Kyperská firma Věškovy

VÍT RAKUŠAN,
předseda hnutí STAN

Nejlepší cestou, jak překonat „ty naše kauzy“, je dál dělat svou práci. V obcích, v krajích, v parlamentu, ve vládě. A problémy? Jistě přijdou další. Ale „kauza“ se z problému stane teprve v okamžiku, kdy bychom nebyli schopni se k němu postavit čestně a rázně. A to nám nehrozí.

manželky, jejíž podnikání bylo legální a auditované, přitom ukončila činnost před čtyřmi lety a svůj potenciální střet zájmů způsobený podnikáním v energetice byl Věslav Michalík připraven okamžitě vyřešit. Přesto, aby nekomplikoval vznik právě se rodící vlády a nedal kritikům záminku k jejímu očerňování, se Věšek ministerské nominace vzdal. Dodnes mě to mrzí, přestože se nám za něj podařilo najít zcela adekvátního kandidáta v osobě vynikajícího Jozefa Síkely.

Podle mě trochu nespravedlivě skandalizované byly naše firemní dary. Přijali jsme je v souladu se zákonem o politických stranách, od reálných českých firem, které v naší zemi působí a odvádějí daně. Faktem přitom je, že dary od firem, které mají část vlastnické struktury v zahraničí (a to i na Kypru), přijímaly i jiné politické strany, byť ne v takové míře. Pochopili jsme ale, že pouhý soulad se zákonem nestačí, dary jsme preventivně vrátili a v současné době pracujeme na návrhu novely zákona, která by podmínky financování politických stran nastavila ještě přísněji a jednoznačněji, jak jsme slíbili.

Jan Farský se krátce po zvolení do sněmovny vzdal poslaneckého mandátu kvůli odjezdu na stipendijní pobyt v USA. To je pro mě osobně asi nejbolestivější z našich nedávných problémů, ne proto, že se jedná o mého prvního místopředsedu a jednoho z mých nejbližších spolupracovníků, ale proto, že jsem si v jeho případě uvědomil, nakolik já sám trpím „provizní slepotou“. Na rovinu říkám, že jsem si jeho několikaměsíční absenci dokázal představit a vnitřně obhájit, byť – jak se později ukázalo – byla v očích většiny veřejnosti neobhajitelná. Na této věci se nejzřetelněji ukázalo, že pokud do politiky jdete s velkými ideály a jasně definovanými hodnotami, voliči vám neodpustí sebemenší přešlap. Jsem rád, že Honza ani přesto v politice nekončí a že ty ideály a hodnoty chce v dresu STAN prosazovat dál.

Stanislav Polčák odvedl neskutečný kus práce, díky níž se mu podařilo vybojovat pro obce a občany z okolí Vrbětic stamilionové kompenzace za újmu způsobenou teroristickým útokem na tamější muniční sklady. Kompenzace obcím nevymohl

právní cestou, jak původně plánoval, ale díky přijetí zákona, pro který hlasoval i náš tehdejší poslanecký klub. To bohužel umožnilo zkratkovitou interpretaci, že šlo o „provizi za zákon“, které se pochopitelně okamžitě chopila opozice. Nešlo sice o provizi za zákon, to chci zdůraznit; ale byla to politická chyba a Stanislav Polčák z ní vyvodil důsledky – vzdal se jakékoliv odměny za stovky hodin advokátní práce i postu místopředsedy hnutí.

Proč se nám takové věci – v takové nepřijemné koncentraci – dějí? Jednoduchá odpověď na to neexistuje, ale bezpochyby je jednou z příčin i skutečnost, že jsme – pokud jde o politiku na celostátní úrovni – vyrostli hodně rychle, řekl bych skokově. Třiatřicet poslanců a čtyři ministerstva je něco, s čím jsme před volbami nepočítali. Daní za úspěch bylo zahlcení prací a přechodný nedostatek lidí v aparátu našeho hnutí. Nezanedbatelným důvodem je také to, že ve vládě je na nás zkrátka upřená větší pozornost, což je přirozené. A možná trochu paradoxně je v této situaci naší nevýhodou i skutečnost, že na rozdíl od politické konkurence jsme dosud žádnými kauzami zasaženi nebyli. Na čistém triku je zkrátka všechno lépe vidět.

Co s tím? Nepropadat malomyslnosti. Není k ní důvod, jak jsem řekl už v úvodu, máme být na co pyšní, máme se o co opřít. Nejlepší cestou, jak překonat „ty naše kauzy“, je dál dělat svou práci. V obcích, v krajích, v parlamentu, ve vládě. A problémy? Jistě přijdou další. Ale „kauza“ se z problému stane teprve v okamžiku, kdy bychom nebyli schopni se k němu postavit čestně a rázně. A to nám nehrozí.

ZALOŽENÍ NEFORMÁLNÍ PARLAMENTNÍ SKUPINY PŘÁTEL DEMOKRATICKÉ BARMY/MYANMY

Ve středu 13. 4. se v prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR uskutečnila ustavující schůze neformální Parlamentní skupiny přátel demokratické Barmy/Myanmy. Zakládajícími členy jsou poslanci Josef Flek, Martin Hájek a Jarmila Levko (všichni za STAN). Předsedajícím skupiny je poslanec Josef Flek, tajemníkem jeho asistent Filip Dembický. Stálými hosty jednání jsou odborníci z řad barmanistů, právníků, politologů a lidskoprávních aktivistů.

Činnost neformální skupiny je inspirována podobnými parlamentními skupinami přátel Tchaj-wanu a Tibetu. Poslanci a poslankyně chtějí navázat na étos havlovské zahraniční politiky vůči Barmě/Myanmě. Jde především o upozorňování na hrubé porušování základních práv vojenskou vládou a podporu všem jedincům i skupinám usilujícím o demokratický právní stát. Barma/Myanma se nacházela krátkou dobu v demokratizačním procesu, který byl násilně přerušován vojenským převratem z 1. 2. 2021.

Skupina se bude scházet nepravidelně. Členové stanovili v rámci Plánu prací řadu aktivit, kterými chtějí poukázat na nespravedlivě upozaděnou problematiku krutého potlačování svobod v jedné z nejchudších zemí jihovýchodní Asie.

VÁLKA NA UKRAJINĚ JAKO PŘÍLEŽITOST PRO SPOLEČNOU OBRANU EU

V souvislosti s napadením Ukrajiny Ruskem evropské státy ohlašují navýšení výdajů na obranu. Jakkoliv takových slibů v minulosti zaznělo už mnoho, dá se předpokládat, že s ohledem na agresivní Rusko budou tentokrát alespoň částečně naplněny.

Utratit se dá jakákoliv částka, jak ale investovat do obrany, aby výsledkem byla opravdu vyšší bezpečnost, výkonnější hospodářství, inovativnější prostředí a silnější společnost?

Odpověď je překvapivě jednoduchá.

Investovat společně. Ideálně v rámci celé EU. Investice do obrany mají v sobě obrovský růstový potenciál, který kvůli roztržitém obranných politik jednotlivých států EU využíváme jen omezeně. Jestli byla někdy správná doba na společnou evropskou obranu, tak je to právě teď. Je čas naplnit článek 42 Lisabonské smlouvy o společné obraně, je čas na Evropskou armádu.

Co společnou obranou získáme? Vyšší bezpečnost. V rámci EU máme 27 armád. Každá z nich má své představy o vyzbrojení. Byť těchto 27 armád brání stejné hodnoty a stejný prostor a v případě ohrožení budou spolupracovat, různorodé vybavení i velení jejich sílu snižuje. Pořád to bude 27 armád s 27 přístupy. Společná koordinovaná obrana EU by přitom vedla i k posílení NATO.

Silný průmysl. S čestnými výjimkami, kdy díky European Defence Agency spolupracují, nakupuje 27 armád samostatně. A i když armády jistě preferují svůj domácí trh, ne každý stát je tak silný, aby měl vlastní zbrojní průmysl. Roztržiténost tak vede k nákupům v různých státech i na různých kontinentech. Spolupráce by posílila evropský průmysl, nákup pro větší trh by umožnil růst obranného průmyslu i v menších zemích. Evropa by mohla prostředky do obrany investovat převážně v Evropě a posílit tak vlastní průmysl i hospodářství. Srovnajme to s pozicí USA, kde investují do vývoje omezeného počtu techniky, kde hledí na to, aby jejich systémy byly kompatibilní, a své finance nechávají z valné části ve své ekonomice. Výdaje na obranu mají sice násobné, ale vrací je zpátky do vlastní ekonomiky.

Inovace. Armáda byla, je a bude inkubátorem inovací. Pokud ale máme 27 armád, většina z nich nemá samostatně sílu na investice do výzkumu a vývoje. A tak jen nakupují už hotové výrobky a o jednu z největších přidaných hodnot, armádní výzkum, tak přicházíme. Společný postup by umožnil růst evropského vojenského výzkumu a vývoje. A je notorií, že výsledky armádního výzkumu najdou často uplatnění i v civilním životě. Pokud by byl dostatečně silný objednatel v podobě spo-

JAN FARSKÝ,

1. místopředseda hnutí STAN

lupracujících států EU, významná část výzkumu a vývoje by mohla zůstat v EU, což by posílilo její bezpečnost i ekonomiku. Úspory. Koordinované investice do armádního vybavení a zaručení jeho kompatibility povedou k úsporám. Dlouhodobá strategie pro větší trh umožňuje lepší plánování kapacit výroby, nepřepřeláčení se mezi jednotlivými státy, umožňuje jejich zastupitelné využití, umožňuje okamžitou vzájemnou pomoc. EU ukázala akceschopnost, když se postavila ruské agresii na Ukrajině. Ukázala, že dokáže jednat rychle a rázně. Vojensky ale byla odkázána na pomoc USA a zapojení jednotlivých států EU. Spolupráce v obranné politice by posílila celou EU. Unie je bohatá, na hodnotách založená, dospělá. Ale pokud jde o obranu, obrací se o pomoc na USA. Není už na čase dospět i v obraně? Není už na čase, aby EU byla v rámci NATO rovnocenným partnerem USA?

Společná evropská obrana znamená rozumněji investované prostředky do bezpečnější, bohatší, soudržnější a inovativnější Evropy. Nebude to jednoduchá cesta, ale stojí za to se na ni pustit.

Vyšlo na aktuálně.cz

VÁLKA NA UKRAJINĚ A Hnutí STAN

ŘEŠÍME DOPADY

UKRAJINSKÉ VÁLKY NA ČESKO

„Již několik týdnů zažíváme nebyvalou migrační vlnu. Nikdo z nás si ještě v polovině února neuměl představit, že budeme schopni během šesti týdnů přijmout 300 tisíc uprchlíků bez toho, aby krachovaly nejrůznější systémy péče i o české občany. Česko je v tomto ohledu vzorem pro ostatní státy, jak během nedávné návštěvy potvrdily eurokomisařky Ylva Johansson a Věra Jourová. Máme za sebou zvládnutou první krizovou fázi. Poskytujeme efektivní pomoc ukrajinským uprchlíkům a daří se nám minimalizovat negativní dopady na naše občany. To je zásadní pro zachování sociálního smíru. Protože zvládnutí aktuální situace je v zájmu nás všech.“

Vít Rakušan,
ministr vnitra
a předseda hnutí STAN

Vláda schválila strategické priority pro zvládnutí migrační vlny z Ukrajiny

Z krizové fáze přechází Česko do situace, kdy je potřeba plánovat dlouhodobě. Ministerstvo vnitra proto předložilo strategické priority integrace uprchlíků. Ta přináší řešení krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé a modeluje různé scénáře podle počtu příchozích. Navrhovaná strategie počítá se třemi fázemi uprchlické vlny. Česko má za sebou první fázi, tzv. „boj o bezpečí“, kdy byli uprchlíci odbaveni a rychle ubytováni. Nyní bude třeba uprchlíky rychle stabilizovat, k čemuž mají pomoci zejména jazykové kurzy.

Na adaptaci ukrajinských dětí do českých škol půjde z ministerstva školství přes pět miliard korun

Vláda ke konci března schválila na začlenění ukrajinských žáků do škol do letošního srpna zvýšení rozpočtu ministerstva školství o 5,2 miliardy korun. První část peněz je určena na děti, které už chodí do normálních tříd. Druhá část peněz míří na adaptační skupiny. Třetí pak na jazykové kurzy.

„Pro české školství je začlenění uprchlíků obrovská výzva a já už teď obdivuji kreativitu, se kterou k tomu učitelé a ředitelé i zřizovatelé škol přistoupili a jakým způsobem se o to starají,“ řekl ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Gazdík.

Připravili jsme energetický balíček. Přinese adresnou pomoc lidem

S dopady růstu cen energií, které souvisí s konfliktem na Ukrajině, pomůže balíček proti energetické chudobě. Ministerstvo průmyslu a obchodu reaguje na vývoj [třinácti opatřeními](#). Ta přiná-

ší nejen finanční pomoc domácnostem, ale také například řeší stabilitu trhu, posílení energetické bezpečnosti nebo ulehčení povolovacích procesů v rámci rozvoje obnovitelných zdrojů.

„Pomůžeme těm nejzranitelnějším a zároveň podpoříme to, aby se každý o sebe dokázal maximálně postarat sám. Pomáháme s energetickými úsporami i s podporou rozvoje obnovitelných zdrojů. Ruská agrese proti Ukrajině také jasně ukázala nutnost posílit českou energetickou bezpečnost a snížit závislost na Rusku,“ uvedl ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela.

Další kroky, které činíme:

- snížení spotřební daně na naftu a benzin
- zrušení silniční daně pro osobní auta a další vozidla do 12 tun
- konec povinného přimíchávání biosložky do pohonných hmot

HNUTÍ STAN ZAHÁJILO KOMUNÁLNÍ KAMPAŇ!

ZAHÁJILI JSME JARNÍ ČÁST KAMPAŇĚ DO KOMUNÁLNÍCH VOLEB, KTERÉ POVAŽUJEME ZA KLÍČOVÉ

I z toho důvodu jsme si klíč vybrali jako symbolický prvek, který kampaň bude provázet. Naším cílem je přiblížit komunální politiku lidem, ukazovat dobré příklady z praxe, sdílet chytrá a inspirativní řešení, která pomáhají k lepšímu životu ve městech a obcích. Zároveň jsme spustili web www.chcikandidovat.cz, který je dostupný široké veřejnosti. Web poskytuje všechny důležité informace, termíny nebo grafické manuály.

MILOST PRO ŘEDITELE BALÁKA BYLA FACKOU DO TVÁŘE PRÁVNÍMU STÁTU

Nejen členy horní parlamentní komory nadzvedlo ze židle rozhodnutí prezidenta republiky Miloše Zemana udělit milost pravomocně odsouzenému řediteli Lánské obory Miloši Balákovi. Prezident má již zřejmě úplně jinou představu o spravedlnosti než naše erudované soudy.

Odvolací soud koncem března pravomocně rozhodl o tom, že ředitel Balák manipuloval s veřejnou zakázkou v hodnotě 200 milionů na zajištění a odvodnění svahů kolem vodní nádrže Klíčava v Lánské oboře. Podle rozsudku měl zaplatit pokutu 1,8 milionu a dostal čtyřletý zákaz činnosti. V normální společnosti se to rovná zavrženíhodnému jednání, avšak u osob v prezidentově okolí nikoli. Zeman dokonce ředitele Baláka označil za „mimořádně pracovitého a kvalifikovaného zaměstnance“, čímž jasně ukázal, že o spravedlnosti se do budoucna bude rozhodovat v Lánech.

Toto rozhodnutí nenechalo senátorky a senátory klidné, a proto jsme na své dubnové schůzi jasně odsoudili jednání Miloše Zemana usnesením, které bylo schváleno velkou většinou zákonodárců. Schválené usnesení zní:

„Senát v reakci na rozhodnutí prezidenta republiky omilostnit ředitele Lesní správy Lány

1. považuje rozhodnutí prezidenta republiky o udělení milosti řediteli Lesní správy Lány ze dne 26. března tohoto roku za nepřijatelné i odůvodněním politicky i právně,
2. konstatuje, že
 - a) institut individuální milosti hlavy státu je výjimečným prostředkem k zohlednění zdravotních, sociálních či humanitárních skutečností, které umožňují zmírňovat případnou tvrdost zákona,
 - b) milost nesvévolná, morální integritou prezidenta republiky garantovaná a respektující základní principy demokratického právního státu, plní funkci prosystémovou, zvyšuje citlivost výkonu veřejné moci vůči mimořádným okolnostem a přispívá důvěře veřejnosti v její vnímavost a empatii,
3. je přesvědčen, že milost udělená řediteli Lesní správy Lány takovou bohužel není, a to proto, že:
 - a) prezident republiky porušil své vlastní rozhodnutí č. 378/2013 Sb., o přenesení pravomoci v řízení o udělení milosti, protože rozhodl bez návrhu ministerstva spravedlnosti a bez naplnění zdravotních důvodů,
 - b) prezident republiky rozhodl bezprostředně po rozhodnutí krajského soudu bez znalosti jeho písemného odůvodnění,
 - c) prezident republiky omilostnil svého spolupracovníka, který byl pravomocně odsouzen za trestnou činnost související právě s úředním postavením, čímž vytváří z Hradu prostředí vyňaté z dosahu trestní spravedlnosti, prostředí jsoucí nad zákonem,
 - d) odůvodnění udělené milosti, založené na kritériu osobní známosti, opět zasévá nedůvěru v soudní systém České republiky, neboť se dovozuje, že přísně trestán je někdo

PETR HOLEČEK,

předseda senátorského klubu Starostové a nezávislí

- jen proto, že slouží prezidentu republiky, což je ze strany nejvyššího ústavního činitele nepřijatelné,
- e) demotivuje ostatní občany, kteří mají povinnost zachovávat zákony a pravidla občanského soužití a čestně plnit povinnosti ke státu a povinnosti,
4. vyzývá prezidenta republiky, aby v posledních měsících svého volebního období vykonával svůj úřad v souladu s literou a principy ústavního pořádku ku prospěchu České republiky a jejich občanů,
 5. žádá Stálou komisi Senátu pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury, aby učinila součástí debaty se Stálou komisí Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky rovněž reflexi ústavního postavení prezidenta republiky, a to především z hlediska důvodnosti a zneužitelnosti jednotlivých kompetencí.“

Přijetím tohoto usnesení jsme vyjádřili své velké znepokojení nad chováním prezidenta republiky, které však již bude asi do konce jeho mandátu neměnné. Pevně věřím v tom, že v lednu příštího roku si zvolíme hlavu státu, za kterou se nebudeme muset stydět a v lepším případě budeme i hrdí. Držím nám v tom palce.

OTEVŘENÍ NOVÉ VÝROBNÍ HALY V PŘÍBRAMSKÉ VĚZNICI

Ráda jsem po třech letech opět navštívila Věznici Příbram, kde jsem se v pondělí 11. dubna zúčastnila otevření nové výrobní a montážní haly. Ta umožní zaměstnat odsouzené nejméně ve dvou samostatných pracovištích určených pro výrobu a montáž různého typu.

Jedná se tak o další prostor, jenž věznice využije k zaměstnání odsouzených, kteří nemohou vykonávat práci na venkovních nestřežených pracovištích mimo věznici.

Výstavba haly byla úspěšně dokončena v termínu a 23. března letošního roku byla zkolaudována a předána provozovně střediska hospodářské činnosti do užívání. Celková délka realizace výstavby haly byla tři a půl roku od registrace akce po kolaudaci. V první fázi bude v nové hale pracovat třicet vězňů, po zavedení dvousměnného provozu to může být až dvojnásobek. Věnovat se vězni budou přebalování knih či lepení obalů pro gramofonové desky a také pracím týkajícím se jemné mechaniky, jako je například výroba jednoduchých spojů, které se využívají do hodinek nebo barometrů.

Zastavěná plocha nové výrobní a montážní haly činí 412 metrů čtverečních. Zvolená varianta modulové montované haly umožňuje prostor nadále rozšiřovat a efektivně tak budovat nová pracoviště a prostory pro zaměstnávání dalších odsouzených. Vzorem výstavby nové haly byla již dříve dokončená hala financovaná z Norských fondů, ve které Věznice Příbram již pět let provádí vzdělávací a výrobní činnost. Celkové náklady na výstavbu této nově otevřené haly byly 14,3 milionu korun. Více než dvě pětiny uhradila věznice z peněz, které sama vydělala díky zaměstnávání odsouzených.

Otevření této výrobní a montážní haly jen dokresluje, že vedení věznice v čele s panem ředitelem Petrem Červeným stále pracuje na nových projektech, které dávají smysl. Mám radost, že se tento projekt vydařil a že vězňům pomůže získat nejen pracov-

HANA ŽÁKOVÁ,
senátorka

ní řád a nové dovednosti, ale také finanční prostředky, kterými mohou například podpořit svou rodinu. V září by se také měl v již výše zmíněné vzdělávací hale otevřít učební obor kuchař-číšník.

V rámci návštěvy příbramské věznice jsem také měla příležitost prohlédnout si nové prostory učeben, vystavená umělecká díla odsouzených, nejrůznější velikonoční dekorace zahrnující keramické výrobky, látkové zajičky, medvídky i květiny, nazdobená vajíčka či proutěné košíky, a též připravovanou zahrádku, na které budou moct odsouzení pěstovat nejrůznější zeleninu. Společně s kolegou senátorem Petrem Štěpánkem a asistentkou Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu Parlamentu ČR Radkou Novákovou jsme se shodli, že jsou v příbramské věznici šikovní a motivovaní lidé, bez kterých by to nešlo. Při návštěvě příbramské věznice mě také potěšilo krátké setkání s vězeňskou kaplankou Vendulou Glancovou, jež stála u zrodu mé první návštěvy v roce 2019, na kterou ráda vzpomínám.

Otevření výrobní a montážní haly jen dokresluje, že vedení věznice stále pracuje na nových projektech, které dávají smysl.

mSTAN POMÁHAL S ORGANIZACÍ PROGRAMOVÉ KONFERENCE STAROSTŮ A NEZÁVISLÝCH

Ve dnech 11. a 12. 3. 2022 se konala Programová konference STANu v prostorách kongresového hotelu Clarion na pražských Vysočanech. Cílem konference bylo seznámit veřejnost i členy a registrované příznivce hnutí STAN s tím, jak se připravit na letošní komunální volby, a to v podobě přednášek a workshopů.

Tématem bylo například oddlužení obce, hospodaření se zemědělskou půdou, zlepšení technologických služeb pro občany a mnohé další.

Konference byla rozdělena na dva dny, a to hlavně z důvodu, že první den posloužil veřejnosti i příznivcům a členům STANu k získání nových informací i dovedností jak od řečníků, tak i od dalších posluchačů. Mezi řečníky vystupovali zkušení politici jako Michael Kašpar (starosta Kolína), Petra Pecková (hejtmanka Středočeského kraje), Radim Sršeň (náměstek ministra pro místní rozvoj) a další. Všichni řečníci měli svá vystoupení v oddělených konferenčních sálech.

Druhý den konference byl určen už jen pro příznivce a členy. Tato část probíhala v hlavním kongresovém sále, kde se všichni řečníci postupně střídali. Hned na začátku se ujal slova Vít Rakušan (předseda STANu a ministr vnitra), jehož proslov potěšil a motivoval naše posluchače do letošních komunálních voleb. Jako další vystoupili například Michaela Matoušková (starostka Řečan nad Labem a radní Pardubického kraje), Antonín Jalovec (starosta Chebu) nebo Milada Voborská (poslankyně a starostka městské části Praha-Satalice).

Příprava jakékoli kvalitní akce záleží především na organizaci a kolektivu mnoha lidí. Mezi ně se zapojil i mSTAN. Celkem se nás zapojilo jedenáct členů

z celé republiky. Naším úkolem bylo především pomáhat krajským tajemníkům uvádět hosty do sálů, vyrábět stužky v ukrajinských barvách a razit pamětní placky. Mezi důležitými úlohami bylo i vypomáhání se stěhováním věcí, jako jsou propagační brožury, konferenční panely nebo prezenční skládací stoly. Jsme rádi, že se akce vydařila a že jsme se zároveň mohli setkat s inspirativními a zkušenými regionálními politiky.

*Ladislav Dostál,
člen mSTAN Střední Čechy*

„Stát tvoří lidé na obcích
a kvalitní lidé na obcích
tvoří funkční stát.“

– **Věra Kovářová,**

1. místopředsedkyně Poslanecké
sněmovny Parlamentu České
republiky a místopředsedkyně
hnutí STAN

KDY SE OBNOVÍ HROMADNÁ DOPRAVA MEZI ČESKÝM A POLSKÝM SLEZSKEM?

Moravskoslezský mSTAN navázal spolupráci s přeshraničním protějškem Młodzi Regionaliści Śląscy.

Koncem roku 2021 nás oslovili Młodzi Regionaliści Śląscy, mládežnická organizace polské Slezské regionální strany, s žádostí o spolupráci ohledně obnovy přerušené vlakové linky S71 spojující Bohumín s Katovicemi. Nenahraditelnost tohoto spoje spočívá v tom, že na rozdíl od dálkových vlaků např. do Prahy či Vídně vede přes menší polská města, jako jsou Łaziska Górne nebo Wodzisław Śląski, a to je výhodou nejen pro místní obyvatele, ale také pro české turisty mířící do této oblasti, například na místní zámek či trh. Šlo by i o podporu alternativy k automobilové dopravě. Spojení s Bohumínem je důležité zejména kvůli návazným linkám do Ostravy a dalších českých měst. Před pandemií jezdily tyto vlaky do Bohumína a z něj několikrát denně, nyní v únoru 2022 končí v Chałupkách. Oficiální důvody, proč vlaky ještě pořád nepokračují do Bohumína, souvisely s pandemií, ovšem jiné mezinárodní linky, například do Žiliny, obnoveny byly.

Proto jsme vytvořili skupinu zájemců z obou organizací (za mSTAN Moravskoslezský kraj se přidali Vilém Honysz, Ester Weimerová, Johanka Fabianová, Matouš Polách a Vojtěch Merta a za MRŚ Szymon Grzegorzek a Tomasz Skowron) a sepsali jsme dopis pro Koleje Śląskie, v němž jsme poukázali na tyto okolnosti. V únoru nám přišla odpověď: zjistili jsme, že společnost jedná v souladu s českou stranou a společně se domluví na omezení linky S71 do odvolání. Situaci však budou nadále sledovat, a pokud to umožní, vlaky by se mohly vrátit do Bohumína od června 2022, kdy dojde k dalšímu posouzení. Mezitím jsme se začali zabývat hromadnou dopravou mezi českým a polským Slezskem obecně a dostali se k autobusu 293 spojujícímu Hlučín s Bohumínem a projíždějícímu přes Chałupki, kde předtím zastavoval. Začali jsme se tedy zabývat i touto linkou a náš člen Vilém Honysz k ní vytvořil vlastní návrh místa na rozšíření a úpravu zastávky Chałupki, centrum, jejíž poloha by umožňovala snadný přístup k nádraží i do centra města.

Návrh společně s odůvodněním a žádostí o další informace jsme rovněž poslali koordinátorovi dopravy Moravskoslezského kraje. Dočkali jsme se vstřícné odpovědi: „Na mnohé otázky bývá ze strany úřadů odpovídáno neosobním až arogantním stylem.

Z obdržené odpovědi jsem měl opačný dojem – cítil jsem zájem o věc i upřímné přání ke zlepšení stavu. Mám navíc radost, že náš kraj záležitost přeshraničního spojení zapracoval do komplexního a strategického dokumentu Plánu dopravní obslužnosti již pár měsíců před naším dotazem. Zdá se, že snaha

nezůstane pouze na papíře, jelikož je již určený postup, jak spojení k polským sousedům uvést do provozu nejpozději do roku 2026,“ sděluje Vilém Honysz. I po těchto zjištěních jsme však usoudili, že by mohlo být ku prospěchu shromáždit informace o využití česko-polské regionální dopravy přímo od občanů. Sestavili jsme proto sérii otázek ohledně frekvence cestování vlakem S71, jeho účelů a dalších údajů, např. o místě pobytu, a dotazník přeložili do češtiny i polštiny. Ačkoliv takový vzorek obyvatel neodrazí úplnou poptávku, jde do jisté míry o něco na způsob petice a doufáme, že tak získáme zpětnou vazbu a podporu pro náš projekt.

Prosíme proto čtenáře: pokud se vás téma týká nebo někoho takového znáte, můžete nám pomoci naše dotazníky rozšířit dál. V dalším článku dáme vědět, jak to dopadlo – a také do té doby snad i zjistíme, jak to bude s obnovou spoju od léta.

*Ester Weimerová,
předsedkyně mSTAN Moravskoslezský kraj*

STAN NA SÍTÍCH

Josef Cogan (5. 4. 2022)

Vraždění civilistů ruskou armádou v Buči a okolí je válečným zločinem, který jen ukazuje pravou tvář agrese Ruska na Ukrajinu. Musíme udělat maximum, aby viníci byli potrestáni.

Viktor Vojtko (6. 4. 2022)

Poslední roky vlády Andreje Babiše se zapíší do učebnic jako Doba rozhazování peněz z helikoptéry. Tvrdili nám, že nárůst státního dluhu z 1,64 bilionu na 2,46 bilionu během dvou let plyne z covidu. Lhali nám. Nejvyšší kontrolní úřad zjistil, že skoro 90 % meziročního růstu výdajů nesouviselo s pandemií. Tempo zadlužování bylo 3. nejvyšší v EU.

Petr Gazdík (6. 4. 2022)

Ředitel ZŠ VIA Beroun Jiří Luka - nositel titulu Zlatý Ámos, otevřel ve své škole jednotřídku pro 16 ukrajinských dětí, které – stejně jako jejich ukrajinská paní učitelka - musely uprchnout před ruskou agresí. Jeden z mnoha skvělých příkladů pomoci a moc za to děkuji!

Jan Lacina (10. 4. 2022)

Situace ve volebním modelu je stabilizovaná. Už jsme zase před SPD, jejíž bohupusté a bezostyšné žvanění ve sněmovně narazilo na svůj strop. Mírně roste ODS, koalice Spolu by vyhrála volby výsledkem lehce přes 30 %, hlavně díky státnickému výkonu premiéra Petra Fialy. Za nás: Nutně musíme ukončit seriál přešlapů a vydat se pro důvěru veřejnosti směrem ke 13 %, kterých jsme dosáhli v listopadu loňského roku, a klidně i výše. Blížící se komunální volby nám k tomu nepochybně dají příležitost. Tak hurá do toho. My v Praze 6 volíme kandidátku právě dnes. Bude blyštivá, plná zajímavých a pracovitých osobností s vysokým společenským respektem, za to vám ručím.

Zdeněk Hraba (15. 4. 2022)

Začínají Velikonoce, symbol naděje. Letos je bude provázet naděje, že COVID už je snad konečně za námi a naděje, že ta zbytečná válka brzy skončí. V každém případě vám přeji, abyste si velikonoční svátky užili - pokud možno - se svými nejbližšími!

Lukáš Vlček (5. 4. 2022)

Jako poslanci jsme JEDNOMYSLNĚ schválili usnesení, ve kterém jsme mimo jiné vládu podpořili v další intenzivní podpoře Ukrajiny a zároveň označili vraždění civilistů v Buči a dalších ukrajinských městech za válečný zločin podle mezinárodního práva.

Vít Rakušan (6. 4. 2022)

Splněný slib - policisté a hasiči dostanou formou odměny zaplacený přesčasové hodiny odsloužené v nouzovém stavu. Zaslouží si to. Odvádějí skvělou práci.

Hnutí STAN (8. 4. 2022)

Poté, co nám tu předchází vláda zanechala rekordní schodek státního rozpočtu, přišel bývalý premiér Babiš s návrhy na opatření. Zní to krásně: všem přidáme všeho. Bohužel jsme se už nikde nedočteli, kolik to bude stát. Tak jsme si to zkusili spočítat: jen letos by to bylo 250 mld.

Jan Farský (11. 4. 2022)

US základna v ČR

Každý na ni sdělil svůj očekávaný názor, když se někdo mírně odchytil, nedejbože zapochyboval, patřičně to schytil. Nakonec se ukázalo, že je to bublina. Ale už to frčí, proruská pátá kolona má krásné téma. A Babiš sbírá laciné body do voleb. Děláme mu to snadný.

Hnutí STAN (21. 4. 2022)

Nebud'te těmi, co jen nadávají u piva nebo na internetu! Jestli vás ve vaší obci či městě něco štve, teď je ideální čas to změnit. Klíčové komunální volby se totiž blíží. Víme, že je v naší zemi spousta šikovných lidí. Zapojte se taky!

CO UKAZUJE VÁLKA NA UKRAJINĚ? PUTINOVÍ LZE VZDOROVAT A ČEŠI UMÍ POMÁHAT

Staré dobré rčení hovoří o tom, že vše zlé je pro něco dobré. Těžko asi hledat pozitiva na válečném konfliktu, kde umírají nevinní lidé, stovky tisíc rodin jsou násilně rozdělené a lidská důstojnost i demokracie jsou ruským agresorem každým dnem pošlapávány.

Přesto nám Ukrajinci ukázali, že Putinovi lze úspěšně vzdorovat. I v jejich nelehké situaci. Navíc naše historická zkušenost nás učí, že taktikou Ruska je vyvolávat strach. Strach z omezení dodávek jejich surovin, strach z jejich jaderných zbraní, strach z jejich velikosti. Ale zároveň si všichni pamatujeme Potěmkinovy vesnice – nakaširované zvenčí a rozpadající se uvnitř. A takový je i ruský režim. A pravděpodobně i ruská armáda.

O to více si vážím cesty našeho premiéra Petra Fialy do Kyjeva, kde se s kolegy z Polska a Slovinska potkal s ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským. Po dlouhé době musím říci, že jsem na svého premiéra hrdý. Koneckonců my, Češi, jsme už před cestou předvedli, že jsme ochotni konkrétně a efektivně pomáhat – zbraněmi, penězi, dopravou a ubytováním uprchlíků. Nese to jasné výsledky.

V tom bych chtěl ocenit jak aktuální dění tady v Českých Budějovicích – masivní zapojení dobrovolníků, vyčlenění bytů města, spolupráci s neziskovými organizacemi – tak i dění na úrovni kraje, vlády i parlamentu, kde se snažíme všichni přispět jak přímou podporou Ukrajiny a uprchlíků, tak i politickým přesvědčováním našich spojenců v NATO a EU, aby se rychle přijaly opravdu tvrdé sankce proti Putinovi a jeho oligarchům. Jako společenství jsme mnohem silnější. Vojensky, ekonomicky, technologicky. A nesmíme se vyvolávání strachu poddat.

ING. VIKTOR VOJTOKO, PH.D.,
poslanec, radní v Českých Budějovicích

Jako společenství jsme mnohem silnější. Vojensky, ekonomicky, technologicky. A nesmíme se vyvolávání strachu poddat. Naopak, nyní musí z nás mít strach Putin a jeho nohsledi. Je to jediná řeč, které beze zbytku rozumí.

Naopak, nyní musí z nás mít strach Putin a jeho nohsledi. Je to jediná řeč, které beze zbytku rozumí.

Bude nás to bolet. K jakékoliv válce to patří. Ale vzpomeňme si na oběti, které mají Ukrajinci. Bojují o svou zemi, umírají, ztratili bezpečí, které všichni bereme jako samozřejmost. Ukrajinské ženy a děti prchají do jiných zemí. Proto budme ochotni pro budoucí mír v Evropě také něco obětovat.

Jsme v historickém momentu, který bude formovat nejen budoucnost Ukrajiny a Evropy, ale i náš národ. Proto musíme ve své podpoře Ukrajiny a izolaci Ruska vytrvat a nepolevit! Postavit se této situaci s hrдостí a odvahou!
Sláva Ukrajině!

BŘEZEN 2022

ODSTARTOVALI JSME TENDR
NA STAVBU NOVÉHO JADERNÉHO
BLOKU V DUKOVANECH

Ministerstvo průmyslu a obchodu udělilo souhlas k zahájení tendru na stavbu nového bloku jaderné elektrárny Dukovany. Výstavba bloku by měla být zahájena podle platného harmonogramu v roce 2029, jeho spuštění se pak předpokládá v roce 2036. Jedná se o největší investici v novodobých dějinách České republiky.

„Zahájení tendru je významný milník, nicméně důležité je nyní především plnění dalších úkolů, zejména pokračování povolovacích procesů, notifikace veřejné podpory a úspěšné vysoutěžení dodavatele s co nejvýhodnějšími podmínkami pro Českou republiku. Pro Ministerstvo průmyslu a obchodu bude zásadní, aby vše proběhlo korektně a hladce, a na to se nyní soustředíme,“ říká ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela.

UMOŽNILI JSME ŠKOLÁM ZVÝŠIT
KAPACITY TŘÍD. DO ČESKÝCH
ŠKOL ZATÍM NASTOUIPILO
26 A PŮL TISÍCE DĚTSKÝCH
UPRCHLÍKŮ

Školy v České republice budou moci zvýšit kapacity tříd kvůli dětským uprchlíkům z Ukrajiny. Umožní jim to zákon o zvláštních pravidlech ve školství kvůli ruské invazi na Ukrajinu. Ukrajinským školákům se budou moci věnovat rovněž ukrajinskí pedagogové, kteří nebudou splňovat podmínku znalosti češtiny. Opatření má platit do konce srpna. Zatím se do českých škol přihlásilo zhruba 26 500 dětí válečných uprchlíků z Ukrajiny. Podle resortního zjištění mají základní školy ještě přibližně 150 500 volných míst a školky kolem 12 900. Nejvíce volných kapacit je k dispozici v Moravskoslezském kraji.

„Získali jsme potřebný přehled, se kterým budeme pracovat nejen my, ale i ostatní resorty a regionální samospráva v pokračující integraci ukrajinských dětí do našich škol,“ řekl ministr školství Petr Gazdík.

ZAJISTILI JSME PROPLACENÍ
PŘESČASŮ POLICISTŮM,
HASIČŮM A VĚZEŇSKÉ SLUŽBĚ

Vláda rozhodla o proplacení přesčasů policistů, hasičů a vězeňské služby během nouzového stavu vyhlášeného kvůli vlně uprchlíků z Ukrajiny. Dosáhnou na ně formou mimořádné odměny - její výše se bude odvíjet od počtu odpracovaných hodin přesčas nad rámec pracovní doby. U policie činí suma 87,6 milionu korun, u hasičů 21 milionů korun a u vězeňské služby pak 2,56 milionu korun.

„Jde o cilené odměny podle toho, kolik přesčasů kdo během nouzového stavu odsloužil. Velmi mi záleží na tom, aby za slouženou odměnu dostali ti, kteří nad rámec pracovní doby nejvíce zajišťovali naši bezpečnost. Zaslouží si to. Odvádějí skvělou práci,“ uvedl ministr vnitra Vít Rakušan.

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ ■

Kontaktujte nás!
www.starostove.cz,
facebook.com/starostove

Zadavatel / Zpracovatel: STAN